
s. 02**PRAL**

TKM er supergod

s. 12**Frem med flanellografen**

Om multimedier og forkyndelse

s. 14**DBI eksporterer viden**

Jens Bruun Kofoed ansat i Norge

→ | En udfordring for alle i familien og menigheden.

Endnu en bog af rektor

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

"De fleste i Danmark forbinder livskvalitet med et godt familieliv. Samtidig har mange ondt i familien, og det er mere eller mindre blevet tabu at tale om kristen etik og moral i forbindelse med familien. Hvilke værdier må fremmes, hvis vi vil genvinde sammenholdet i kernefamilien? Hvad kan vi gøre som borgere i det danske samfund? Og hvad kan vi gøre som en del af en kristen kirke?". Sådan begynder en dugfrisk bog med titlen "Ægte [fælles] skab". Det er den tredje bog af Børge Haahr Andersen indenfor 2 år. Nogen vil måske tænke, om han slet ikke laver andet end skrive bøger, men det gør han – ganske meget endda!

10 teser til kirkedøren

I den nye bog kan man blandt andet læse 10 teser om kirkens og menighedens opgave i forhold til ægteskabet og familielivet. De 10 teser så dagens lys ved et møde,

som Evangelisk Luthersk Samråd i København holdt i Kingos Kirke i 2003. Nu har Børge Haahr Andersen haft dem under grundig behandling, og det er der kommet en

bog ud af. Det er en udfordrende bog for alle, som vil tage ansvar i familien eller i menigheden. Bogen er udgivet af LogosMedia.

"Der sker noget andet i hovedet på en gængs dansker end på en missionsmand"

Af Søren Dalsgaard, studerende på Afrikastudier og BA i teologi

"Der sker noget andet i hovedet på en gængs dansker end på en missionsmand, når han hører ordet gud." Han mener det vistnok alvorligt! Altså Nicolai, ham studiekoodinatoren fra DBI. Forklaringen er, at Danmark ikke længere er et land, hvor kristendommen er styrende for vores måde at tænke på. At skulle kommunikere evangeliet til danskere er en lige så stor udfordring som at skulle kommunikere det ind i en fremmed kultur.

Og det må være en af grundene til, at han gennem 1½ år har været med til at lave alt knoklearbejdet, så DBI til sommer kan slå dørene op for en ny og forbedret TKM-uddannelse.

Var den gamle ikke go' nok?

"Det, vi har lavet, er en teologisk grad, men vores uddannelse har en meget klar vægtlægning på tværkulturel kommunikation af det teologiske indhold og på praktiske erfaringer." Jamen, tænker man straks, det lyder som noget, vi har hørt før. Var den gamle TKM-uddannelse ikke god nok? "Vi har fået mulighed for at gøre TKM-uddannelsen til vores helt egen." forklarer Nicolai. "Før tilbød vi en færdig pakke, hvor det egentlig ikke var os, der bestemte indholdet i sidste ende. Nu har vi fået lov til at lave vores helt egen uddannelse, hvor vi kan bestemme, hvad de studerende skal kunne." Og deri

må man give ham ret. Det er en klar forbedring.

Tre væsentlige forbedringer

Men hvordan har DBI så valgt at bruge den frihed, de har opnået? Svaret falder i tre hovedpunkter: For det første: "Vi har langt flere praktiske fag og fag, som arbejder med tværkulturel mission. Tidligere kunne praktik ikke inkluderes i selve uddannelsen, og der var ikke lige så meget tværkulturel missionsorientering." De særlige TKM-fag, som giver en større forståelse af kultur, kommunikation og formidling af teologien samt den obligatoriske praktik og studietur udgør altså den første klare forbedring. Praktik og teologisk refleksion bør gå hånd i hånd. Det andet punkt er nok så væsentligt: "Vi har haft mulighed for at udvide uddannelsen med et år. Forøgelsen giver mulighed for at putte nogle ting ind, som vi ellers ikke kunne før, og løfte niveauet endnu højere op."

"For det tredje", forklarer han, "har vi fået opprioriteret de bibelske fag, Gammel Testamente og Ny Testamente." Det betyder, at det grundige arbejde med de bibelske tekster har stor vægt i uddannelsen.

Ja, det er ikke for at prale

– eller er det ...? Stoltheden over resultatet er til at få øje på. "Vi mener, af et ærligt hjerte, at den bedste grunduddannelse til en kommende præst er en tværkulturel bacheloruddannelse, fordi den sørger for, at det faglige teologiske

DBIs nye TKM-uddannelse er sammensat af både teoretiske og praktiske fag.

niveau er sikret, og oven i det har den stor fokus på den kultur, vi skal snakke med. Jo, måske er det faktisk for at prale lidt. Og det med rette.

Den gamle TKM-uddannelse var god. "Vi kunne godt have overlevet på den, men vi tænker offensivt, og vi vil ikke kun give noget, der er godt nok, vi vil give noget, der er supergodt." understreger Nicolai.

På samme måde er en teologisk uddannelse fra Københavns Universitet med supplerende undervisning på DBI god, og han minder

→ | DBI følger tidens udfordringer og tilbyder nu en ny TKM-uddannelse. Redaktionen har spurgt studiekoordinator Nicolai Techow, hvorfor det er nødvendigt. Den gamle var vel go' nok?

FOTO: CHR. RAHBEK OLSEN

om, at DBIs kandidater hidtil er kommet derfra. Men udmeldingen er ikke til at tage fejl af: "Det kan gøres endnu bedre!" – understøttet: det er hvad vi lige er begyndt på med den nye TKM-uddannelse.

TKM for alle

"Den 1-årige TKM-uddannelse har en meget bred målgruppe," forklarer Nicolai, og begynder at opremse et udsnit af mulighederne: dem, som i Danmark vil arbejde med formidling af evangeliet i enten frivilligt eller lønnet arbejde, dem, som gerne vil ar-

bejde som missionær med et andet fagområde, eller dem, som ikke helt ved hvad de skal, men godt vil snuse lidt til teologi i et år. En spændende målgruppe er dem, som er ved at forlade arbejdsmarkedet, for som Nicolai gør opmærksom på: "Det er en gratis uddannelse. Hvis man er gået på efterløn e.l. og gerne vil tilbage i skolen og have et grundkursus i teologi, så er den 1-årige TKM-uddannelse en oplagt mulighed." Kun fantasien sætter grænser.

En uddannelse med muligheder
Den 4-årige TKM-bachelor har

ligeledes mange og åbne muligheder. Nicolai gør opmærksom på, at den bedste måde at få et billede af mulighederne, er "hvis vi kigger på, hvad vores bachelorer laver nu: nogle er i Peru, en i Nordafrika, en er sogneordfører, nogle læser kandidatuddannelsen på afrikastudier, mellemøststudier eller teologi! Mulighederne bliver i hvert fald ikke færre ved den nye uddannelse."

Ja, det er jo ikke for at prale af DBIs nye TKM-uddannelse – eller, jo, det er det faktisk!

økonomi | I sommermånederne har DBI brug for en halv million hver måned.

1700 bække små bliver til seks millioner

DBI har brug for en halv million i gaver hver måned. De første 4 måneder har vi fået 1,1 millioner. Det er godt halvdelen af vores budget. Selvom vi de sidste par år har fået mange penge i november og december, er det et problem, at vi allerede nu er så langt bagefter – så tidligt på året.

1700 personer giver gaver til DBI – i alt cirka 6 millioner. Det kan lyde som et meget stort beløb, men når mange står sammen om opgaven, bliver byrden lettere for den enkelte. Hvis de 6 millioner fordeles på 1700 personer, bliver det i gennemsnit 3.530 kr. Efter fradrag i skat er det 2350 kr. om året, eller 200 kr. om måneden.

Vi er taknemmelige for alle, som støtter DBI, uanset hvor meget I har mulighed for at give. Vi har brug for jeres gaver også fremover. Og vi arbejder på at forøge antallet af DBI-venner, som bærer vores arbejde økonomisk. Sidste år fik DBI 24 nye gavebreve fra DBI-venner. Vi arbejder på i år at øge antallet med endnu 25 nye gavebreve.

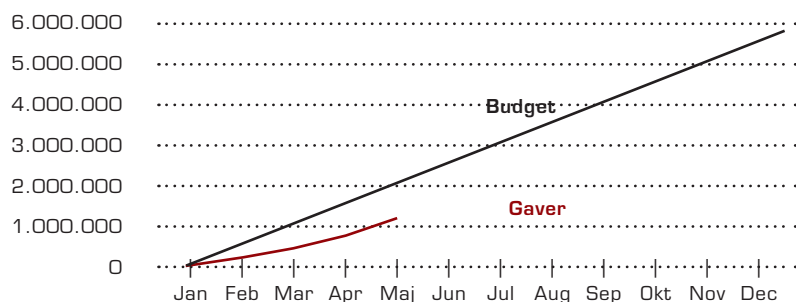
I disse måneder står solen højt på himlen. Det fortæller os, at det er sommer. Også i sommermånederne har DBI brug for en halv million om måneden. Tak til alle, som vil huske det.

Med venlig hilsen
Landssekretær Kurt Dalsgaard

Gaveoversigt 2007

Månedsbudget: 495.342 kr. · Indkomne gaver i april: 362.784 kr.
Bagud i forhold til budget pr. 25. april: 883.692 kr.

mødekalender

Møder i juni ved studerende og ansatte. Se hvem, der prædiker hvor, på hjemmesiden under mødeaktiviteter.

- 6. Elling IM
- 7. Strandby IM og IMU
- 8. Tårs IM
- 12. Rå LM
- 13. Askø LM
- 14. Stubbekøbing LM
- 24. Ullerød LM

Husk i forbøn

Bed om/for

- dem som søger ind på teologistudiet på TKM og TF.
- at den nye TKM-uddannelse må komme godt i gang.
- at DBI må få mange gaver hen over sommeren.
- de kristne ledere, som har en bibelsk forkyndelse.

Tak for

- de teologer og kristne ledere, som bevarer tilliden til Guds ord.
- dem, som bliver færdige som bachelorer eller kandidater til sommer.
- Guds velsignelse over DBIs arbejde.

Flere piger ville bestemt ikke skade

→ | På trods af den udtalte mangel på kønsfæller på DBI, har Eva Hejslet Schmidt ikke fortrudt, at hun valgte at tage den 1-årige TKM-uddannelse. Tværtimod! Hun synes, uddannelsen har givet redskaber til at være Jesu discipel og fortælle om ham i hverdagen.

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Interview af stud.theol. Morten Kock Møller

Eva er 22 år og kommer oprindeligt fra Aalborg. Efter at have taget studentereksamen arbejdede hun i en periode, blandt andet som ung pige i huset. Første halvår af 2006 blev brugt på Luthersk Missionsforenings Højskole i Hillerød. Det var på grund af opholdet her, Eva fandt ud af, at næste skridt på vejen skulle være DBI og TKM-uddannelsen: "Efter højskolen fik jeg lyst til at beskæftige mig mere med Bibelen og blive klogere."

Spændende fag med praktisk relevans

Eva har været meget glad for fagene på uddannelsen: "Jeg synes, det er nogle rigtig, rigtig spændende fag, der er her. I Kirkehi-

storie har det været interessant at beskæftige sig med, hvordan man kan lære af historien i kirken og bruge den nu i sit eget kristenliv. Man kan se nogle farer, hvor de i tidens løb måske har gået nogle forkerte veje. Undervisningen om religion og det fokus, der er på at forstå andre kulturer, mener jeg, er rigtig vigtigt. Især når man bor her i København, hvor der er så mange kulturer. Det er vigtigt at forstå andre mennesker og blive bedre til at kommunikere, for vi er jo kaldet til at være Jesu disciple og fortælle om ham i hverdagen, og det synes jeg, at TKM giver mig redskaber til."

De bibelske fag har givet Eva mere viden om GT's og NT's skrifter. Hun og TKM-kammeraterne har blandt andet læst nogle af Mosebøgerne, Konge- og Samuelsbø-

gerne og mange af NT's bøger. Den megen bibellæsning har ikke slukket Evas tørst efter at lære mere om Guds ord: "Det har givet mere lyst til at læse i Bibelen og lære mere om Gud og troen."

Anbefalelsesværdig – også for piger

Eva kan helt klart anbefale alle, og især piger, at tage den 1-årige TKM. "Det ville bestemt ikke skade, hvis der kom flere piger", siger hun efterfulgt af en latter. "Jeg synes, at uddannelsen er et rigtig godt supplement." Hun regner med at starte på læreruddannelsen efter sommerferien og har for tiden ingen planer om at bruge sin TKM til noget specifikt. Men hun vil overhovedet ikke udelukke, at hun engang vil rejse ud som missionær.

Skal vi lave om på Folkekirkes bekendelse?

→ | Et serviceeftersyn efter knap 500 år kan nok ikke være for tidligt. På den anden side plejer et serviceeftersyn ikke at indebære en ombygning af vognen, men blot vedligehold og istandsættelse.

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Af Jørgen Sejergaard

Hvad er en bekendelse egentlig for noget?

En bekendelse er en redegørelse for den tro, som nogle kristne menigheder eller kirkesamfund officielt står ved i en tid, hvor der står strid om kristendommens indhold.

Hvad stod på spil, da Folkekirken bekendelse blev til?

Det kommer an på, hvilke dele af denne bekendelse, vi taler om. Folkekirken har nemlig fem bekendelser, tre fra oldkirken og to fra reformationen. I oldkirken (den gang kirken var ung, sjovt nok) var det først Jesus som Gud og menneske og siden Guds treenighed, der var strid om. Ny Testaments lære blev hele tiden angrebet eller bare omformet så den passede bedre til datidens krav. Heroverfor måtte kirken gang på gang præcisere, at Gud både er og handler anderledes end menneskene synes. Hvis Jesus

ikke er sand Gud, så tilbyder vi en afgud, som ikke kan frelse.

På reformationstiden var det andre emner. Og hvis vi ser på bekendelsen fra den tid, så var det spørgsmålet om Helligåndens gerning i kirken og den enkelte. Det var spørgsmål som "Har paven altid ret?", "Skal vi bede til jomfru Maria?", "Bliver vi beskyttet mod Guds dom ved frikendelse eller forvandling?", "Kan man få vished om, at man lige nu er anerkendt af Gud?", "Skal man blive munk eller nonne for at blive en fuldkommen kristen?", "Skal man tugte sine legemsfunktioner eller sin vantro og ulydighed?", "Er Jesu legeme og blod i nadveren et offer til Gud eller kun en gave fra Gud?", "Findes der en skærsild?" "Skal man købe aflad?", "Hvordan får man Helligånden?", "Skal børn døbes?", "Hvordan skal vi stille os til Islam, som er nær ved at erobre Tyskland?" osv.

Tilbage til Bibelen

Hvilken grund skulle man stå på, og hvilken vej skulle man gå i sit private forhold til Gud? Den kristne kirke havde i århundreder givet faste svar på det, men munken, præsten og professoren Martin Luther påstod, at kirken var kommet langt væk fra sit udgangspunkt og grundlag, nemlig Bibelen selv. Hans venner lagde deres bekendelse frem, og pavens folk lagde en anden frem. Enhver må følge sin overbevisning, og Folkekirken har indtil nu fulgt Luthers svar, fordi vi mener, at det er Bibelens svar. Hver ny generation

må tage stilling til det. Da jeg selv begyndte at læse teologi, var det ingen given ting, at jeg skulle blive luthersk præst. Jeg overvejede både baptismen og den katolske tro, og det tog tid, inden jeg fandt mit ståsted.

Hvad står på spil i dag?

Bekendelserne fra Oldkirken står ikke til diskussion i Folkekirken i dag, men det gør til gengæld den store bekendelse fra reformationstiden, nemlig bekendelsen fra Augsburg 1530.

Fordømmelserne

På overfladen anfører fortalerne for en revision, at denne bekendelse ikke færre end 11 gange udtrykker fordømmelse (Kristeligt Dagblad 18. april), f. eks. af muhamedanere. I vore dage ligger det os meget på sinde ikke at fordømme personer, men kun synspunkter. Her kan det være en stor hjælp, at bekendelsen fra Augsburg foreligger i to juridisk ligestillede udgaver, en latinsk og en tysk. Den latinske siger "Vi for-

Den danske Folkekirke har fem bekendelsesskrifter, den augsburgske bekendelse, Luthers lille Katekismus samt de tre oldkirkelige trosbekendelser.

dømmer," mens den tyske siger "Vi forkaster". I dette tilfælde behøver vi altså ikke at forandre, men kan nøjes med at udnytte mulighederne i selve teksten.

I dagens politiske situation med dialog og ikke åndskamp på programmet er en sådan præcisering ikke nok. Ifølge Grundloven skal staten støtte Folkekirken, og så er en forkastelse af Islam i Folkekirken officielle grundlag i vejen. Grundloven er svær at ændre, mens det nok er nemmere at få flertal for at ændre kirkens be-

”

Da jeg selv begyndte at læse teologi, var det ingen given ting, at jeg skulle blive luthersk præst.

”

Den augsburgske bekendelse angiver den almindelige kristne lære, som alle kristne bør samles om.

kendelse. Så kan man også bedre dæmpe diverse islamkritikere. Jeg tror, at man ikke skal overse denne faktor som en del af motivationen for ønsket om ændringer.

Går udøbte børn fortabt?

Videre føler mange det problematisk, at bekendelsen forkaster gendøberne, som misbilliger barnedåb og siger, at børn frelses uden dåb. Man drager heraf den slutning, at den lutherske lære går ud på, at alle udøbte børn går fortabt, men det er en fejlslutning. Bekendelsen forkaster kun den *generelle* påstand, at alle børn frelses uden dåb, så vi herudfra kan afskaffe

barnedåben, men den udelukker ikke, at nogle børn, der ikke nåede at blive døbt, kan frelses uden dåb.

Findes de evige helvedesstraffe?

Ja, siger bekendelsen. Nej, siger det store flertal i dag. Andetsteds i bladet vil Børge Haahr Andersen kommentere dette, så jeg nøjes med at henvise til det.

Skal vi følge reformationen eller kun oldkirken?

Det er moderne at nedlægge forskellene mellem kirkesamfundene og kun holde sig til de tre korte

trosbekendelser fra oldkirken. Reformationen bliver da ikke et vejskel, men kun en milepæl eller bare en parentes. Min overbevisning er, at reformationen er et vejskel, der netop ville gengive kirken dens oprindelige, oldkirkelige eller snarere urkirkelige, nytestamentlige læreindhold. Det er en misforståelse at neddæmpe reformationen til kun at være afvigende særopfattelser. Den augsburgske bekendelse angiver den almindelige kristne lære, som alle kristne bør samles om.

Konklusion

I en tid, hvor lærebevidstheden er så svag og udflydende som i dag, er det kendetegnende, at man nok ønsker ændringer, men snarere står i fare for at svække eller forfalske frem for at forbedre. Når Folkekirken hverken magter at afskedige gudsfornægttere eller vranglærere, så vil man heller ikke magte at forbedre bekendelsen.

TKM – også for præster

→ | Den nye TKM-uddannelse er skruet sådan sammen, at den er velegnet for kommende præster.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

TKM betyder tværkulturel missionsuddannelse. De første 6 år af TKMs levetid har det ligget i luften, at uddannelsen kun var for dem, som vil arbejde blandt folk med anden hudfarve og kultur – i Danmark eller i udlandet. Den nye 4-årige bacheloruddannelse er bygget op, så den er velegnet for både ydremissionærer og kommende præster. Hvordan hænger det sammen?

Danskere er også forskellige

På TKM lærer man meget om, hvordan folk med en ikke-kristen kultur og tro tænker og lever. Samtidig lærer de studerende, hvordan man taler med mennesker, som har et helt andet livssyn end vort eget og hvordan vi forkynder evangeliet for dem.

Det er ikke kun mennesker med en anden hudfarve end den hvide, der kan være fremmede for kristen tankegang. Det gælder i høj grad også ganske almindelige danskere. Vi har i dag ikke længere en enhedskultur i Danmark, sådan som det var i gamle dage. Danskere har i dag så forskellige tro og livssyn, at vi kan have meget svært ved at forstå hinandens tankegang. Det er sådanne mennesker, præsterne ofte møder ved dåb, konfirmation, bryllup og begravelse og i øvrigt i sognets forskellige aktiviteter. Derfor er TKM-uddannelsen meget velegnet for kommende præster. TKM vil klæde de studerende på til at forkynde for sekulariserede

FOTO: STOCK X CHING

danskere med vidt forskellige livssyn. Det er altså ikke kun præster med udlændinge i sognet, som han have glæde af en TKM-uddannelse.

Præst i et broget sogn

Når man har taget DBIs nye 4-årige bacheloruddannelse (TKM), kan man efter cirka et halvt års SU-berettigede studier søge ind på kandidatdelen på Det Teologiske Fakultet (TF). Det vil sige, at man på godt 6 år bliver cand .theol. med en tværkulturel bacheloruddannelse. På denne måde kommer man også til at kende miljøet på TF, og det, synes vi, er en fordel for kommende teologer og præster. Som læseren nok kan fornemme, er vi på DBI overbeviste

om, at en sådan præsteuddannelse er meget velegnet til at møde den brogede mangfoldighed i et sogn.

TFerne er her stadig

For at undgå misforståelser skal jeg måske understrege, at DBI fortsat giver supplerende undervisning til kommende præster, som tager hele deres uddannelse på TF. I øvrigt vil en del af undervisningen til bachelorstuderende på TF være fælles med undervisningen på DBIs egen bacheloruddannelse. Altså, to fluer med ét smæk.

På TKM starter der et nyt hold til september. Ansøgningsfristen til optagelse er 1. juli.

Fører alle veje til Himlen?

→ | At der findes en evig fortabelse er det svært at komme udenom. Men lige så svært er det at forholde sig til den i forkyndelsen.

Af Børge Haahr Andersen,
rektor på Dansk Bibel-Institut.

Johannes Møllehave skrev d. 8. september 2006 en tankevækkende anmeldelse af en gudstjeneste i Budolfi Kirke, hvor biskoppen indviede en ny messehagel, og hvor dronningen og prinsen var til stede. Han blev meget provokeret af forstyrrelser fra de mange pressefotografer og deres højlydte kommentarer. Så beskriver han ellers forløbet af gudstjenesten og nævner to elementer, der også forstyrrede ham. Det første er prædike teksten. 12. søndag efter trinitatis handler teksten om den synd, der aldrig i evighed kan tilgives, og som nok kan dele en menighed i to, de frelste og de fortabte. Men biskoppen redder søndagen ved at fokusere på frelsen gennem salmer og prædiken. Der bliver kun en enkelt mislyd tilbage, nemlig ordene fra Grundtvigs salme: *så af det hele, som Gud har skabt, går kun fortabelsens æt fortabt*. En ellers så festlig salme slutter så truende, så alvorligt. Møllehavens refleksioner rejser spørgsmålet: Hvad gør vi ved den side af Jesu forkyndelse, som meget direkte taler om, at den, der afviser ham ved ikke at omvende sig, går evigt fortabt? I det følgende vil jeg nævne tre svar på dette spørgsmål.

Fortabelse betyder jordisk nød og lidelse

Det er blevet meget udbredt blandt folkekirkens præster at omtolke

Bibelens budskab, sådan at ingen går evig fortabt, men fortabelse udelukkende er et udtryk for jordisk og timelig nød. Den, som ikke i sit jordeliv er kommet til tro på Jesus, vil på dommens dag møde Kristus som herre og frelser og vil opleve dommen som frifindelse og indgang til Paradiset. Når trosbekendelse omtaler, at Kristus skal komme igen for at dømme levende og døde, så betyder det, at alle i et splitsekund konfronteres med deres synd og dømmes, men at alle frikendes og tilgives og får det i det evige liv.

Ikke alle går så vidt som prof. dr. theol. Theodor Jørgensen, prof. dr. theol. Niels Henrik Gregersen eller sognepræst Kaj Mogensen, at de direkte og aggressivt afviser muligheden for evig fortabelse. Men mange vælger i praksis at læse og forstå Bibelen med et så ensidigt fokus på dens budskab om frelse, at tilhørerne har svært ved at høre det som andet end, at alle veje fører til Himlen.

Evig fortabelse betyder udslettelse

En anden forståelse af evig fortabelse er blevet udbredt i den evangelikale verden, hvor dansk vækkelseskristendom ellers har hentet megen inspiration. Den går ud på, at når Jesus taler om evig fortabelse, så mener han, at den, der går fortabt, dør og udslettes for evigt. Evig fortabelse betyder ikke evig eksistens, men endeligt udslettelse. Argumentationen er, at de bibelske ord for evig fortabelse, helvede, ild, død, ildsøen er

et billedsprog, som på forskellig måde tydeliggør, at de dømte ikke længere eksisterer, men dør og går for evigt til grunde.

Vækkelseskredse i Skandinavien var meget berørt af, at den respekterede bibeltro teolog og forkynner, John Scott, i 1990'erne offentliggjorde, at han forstod Bibelens tale på den måde. En række evangelikale teologer er fulgt i hans fodspor. For den utrænede tilhører kan det være svært at høre forskel, for i prædikener og sjælesorg advarer mange af disse folk om at afvise Kristus og gå evig fortabt. Men med evig fortabelse mener de evig udslettelse.

Evig fortabelse betyder evig eksistens adskilt fra Gud

Hovedstrømmen inden for de kristne kirkesamfund har i 2000 år været overbevist om, at Jesu forkyndelse skulle høres og forstås sådan, at den, som under sit jordiske liv kommer til tro på Jesus, i evigheden skal leve videre sammen med ham på en ny jord, men den, der ikke kommer til tro på Jesus, i evigheden skal leve videre adskilt fra Gud. Der findes to mulige udgange på dommens dag. Enten frikendes et menneske i dommen og får evigt liv, eller det dømmes og skal for evigt erfare Guds nådes fravær og Guds vredes nærvær. De bibelske ord og vendinger for denne tilstand er dramatiske og brutale: Helvede, død, mørke, ild, pine, gråd, ildsøen, forladt af Gud, under Guds vrede, dom m.fl. At der er tale om eksistens og ikke udslettelse fremgår

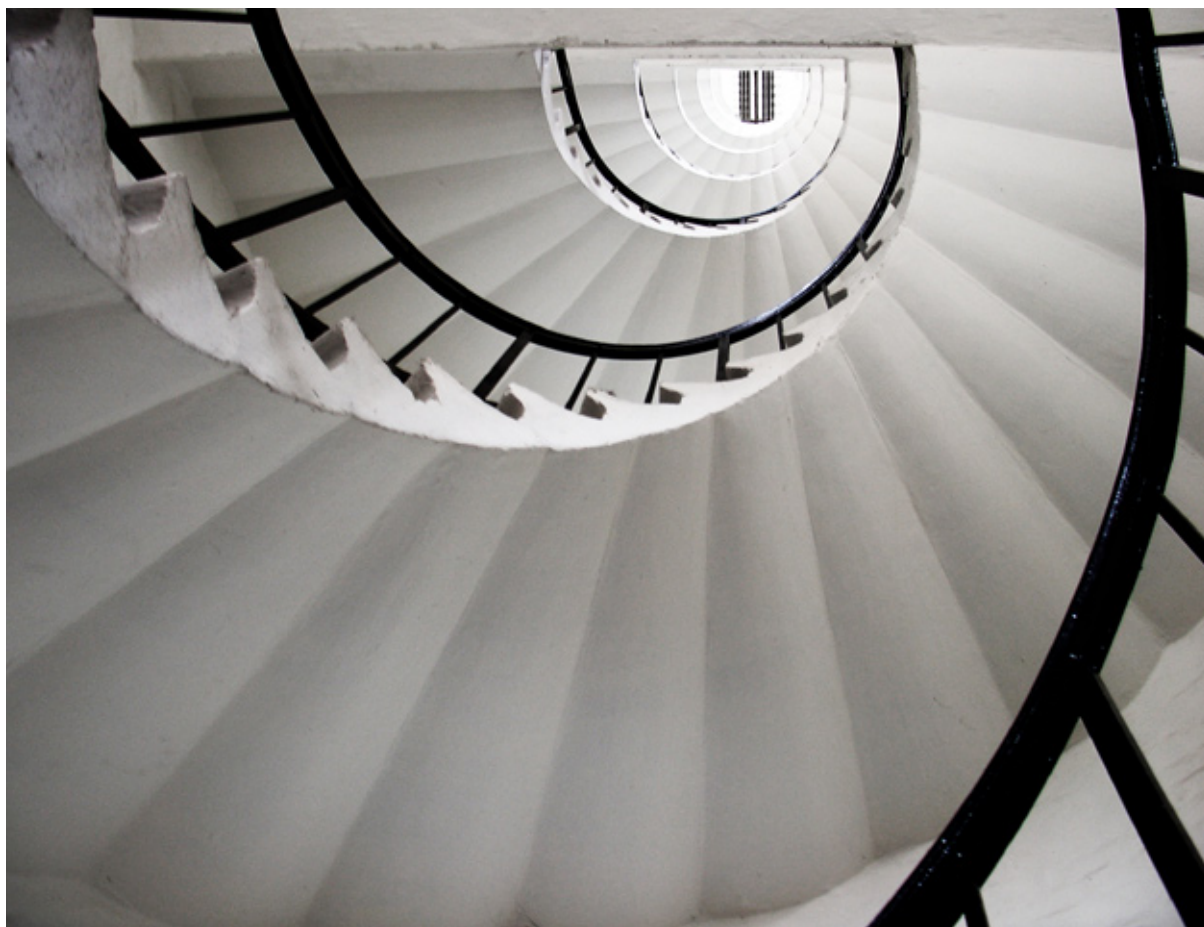

FOTO: CHR. RAHBEK, OSLEN

f.eks. af Åb 20,10, hvor der om de dømte står de forfærdelige ord, at *de skal pines dag og nat i evighedernes evigheder*.

Hvad er sandt?

Det ville være lettere at gå ned ad en overfyldt gågade i København, hvis alle veje virkelig endte med at føre til evig frelse. Følelsesmæssigt ville det også lette trykket, hvis fortabelse skal læses som ud-

slettelse. Men der er en tydelighed i Jesu forkyndelse, som har gjort, at jeg ikke har kunnet give de to første svar min tilslutning. Derfor lever jeg med stadig indre uro. En slags fortvivlelse, som også fylder mig, når jeg hører om timelig nød: børn, der dør af sult eller fostre, der dræbes, før de ser dagens lys. Jeg overlever fortvivlelsen ved at bede og arbejde for evangeliets udbredelse. Jeg finder

en slags hvile i, at det er Kristus, der er dommer over levende og døde, ikke os andre. Jeg lytter til Jesu ord og sætter fokus på det håb om evigt liv, der er knyttet til troen på ham. Men jeg vover ikke at fornægte eller fortie eller fortrænge, at det at være uden Kristus er at være evig fortabt. Jeg ønsker ikke at gøre mig klogere på de evige ting end Jesus selv.

Påskefisk og PowerPoint

→ | Hvordan skal kirken bruge multimedier i forkyndelsen?

Det har DBI-posten taget en snak om med Morten Friis, der studerer teologi og multimedier.

FOTO: MORTEN FRIIS

Af stud.theol. Thomas Olofson

"Jeg bliver mere og mere opmærksom på, at vi forstår forskelligt og lærer forskelligt. Hvis far køber en ny computer, så er der forskellige måder at gribe den an. Nogle begynder at samle den, og de lærer ved at prøve det i praksis. Andre sætter sig med den skrevne manual og følger den til punkt og

prikke, mens andre får mest ud af at se et billede af computeren, hvor det er forklaret, hvordan de enkelte dele skal samles. Pointen er ikke, at de er dumme – de er bare forskellige! Troen kommer af det der høres, ikke af det der bliver læst op eller sagt, men af det, som høres og opfattes. Da mennesker er forskellige, vil der sidde nogle i enhver menighed, som forstår forkyndelsen bedst,

hvis de får billeder. Det kan være fysiske konkrete billeder eller billedsprog. Det er typisk folk med god forestillingsevne og fantasi." Det siger Morten Friis, 29, der studerer for at blive cand.it. i multimedier. Han har tidligere læst teologi på Københavns Universitet. Han har været med i ledelsen af Københavnerkirken siden 2005 og er ansat der fra 1. Maj 2007.

Omtanke, tak

"Jesus stod ikke og talte ud i den blå luft. Han brugte de ting, der omgav ham. Han sagde: Se på himmelens fugle, han brugte en mønt til at tale ud fra, og han lavede ligefrem en pisk, da det blev nødvendigt. Jesu forkyndelse var meget billedstærk. Udfordringen for forkynderen er at tage menigheden alvorligt og kommunikere bedst muligt, så det, der siges bliver hørt. Jeg vil gerne væk fra, at vi taler om normal eller almindelig forkyndelse, som er ordrig men billede og historiefattig overfor den nye ny type forkyndelse med brug af PowerPoint. Vi er kaldet til at kommunikere bedst muligt, og derfor byder jeg den teknologi velkomme, som kan hjælpe. Hvis den bruges med omtanke." pointerer Morten Friis.

How to do

"PowerPoint skal bruges med omhu. Det er primært et godt redskab til billeder og illustrationer. Det kan handle om templets indretning eller Paulus' rejser, hvor man bruger kort til at vise, hvad der foregik. I vores kultur dominerer TV og multimedier, og derfor er vi meget trænet i at bruge dem. De fleste mennesker får langt den største viden gennem tv, og det gælder især børn. Og når vi derfor bruger billed- eller tv-mediet, så bruger vi et sprog der er kendt for de fleste." siger Morten Friis. "Jeg prædikede engang om sammenhængen mellem det første påskelam og Jesus som det endelige påskelam, og i den forbindelse

brugte jeg Leonardo da Vincis maleri, der forestiller den sidste nadver. Det viste jeg til folk og spurgte, hvad der var galt med billedet. Svaret er, at de spiser fisk og ikke lam, som man kunne forvente. Dette kunstneriske valg er for så vidt forkert og ubibelsk, men det sammenfatter Hebræerbrevets pointe, at det var Jesus, ham som sidder i midten af billedet, som var påskelammet. Sagen er, at billeder hjælper nogle til at forstå det bedre."

"Jeg har også hørt en prædiken om Israels overgang over det røde hav, hvor temaet var hvile i stormen. Ikke kun før eller efter stormen. I den forbindelse så vi et klip fra filmen Prinsen af Egypten. Der ser man egypterne komme ridende mod Israel, der går mod det røde hav. Musikken og billederne intensiveres og efter tre minutter, lige før Egypterne når Israelitterne, stopper klippet med et nærbillede af Moses! Og nu er jeg faktisk blevet rigtig interesseret. Hvad var det nu, han sagde til folket?"

How not to do

"Når vi bruger PowerPoint, skal det primært bruges til billeder og illustrationer og ikke til tekst. De bedste PowerPoint præsentationer er dem, som ikke giver mening i sig selv, men er et samspil mellem noget der bliver sagt og vist. Desværre er den overvejende del af PowerPoint præsentationer nu om dage en masse tekst, som gentager det, der bliver sagt, og det hæmmer kommunikationen. For det første kommer det ikke

den billeddannende person i møde og for det andet, så splitter og forstyrrer det opmærksomheden og evnen til at opfatte budskabet.

PowerPoint er ikke magi

"Hvis der sidder nogle præster eller forkyndere, som overvejer at bruge PowerPoint, men som synes, de mangler flair for det, så sidder der ofte nogle i menighederne, som både kan og vil hjælpe og det tror jeg er en spændende udfordring for både præst og hjælper. PowerPoint er ikke magi. Den, som vil forsøge kan få meget ud af en whiteboard-tavle og nogle rekvisitter eller måske en god gammeldags søndagsskole-flonellograf."

Om brug af PowerPoint

Morten Friis har skrevet en opgave om emnet, og her er nogle kritiske spørgsmål, som hjælper til at undgå de værste faldgruber i forbindelse med brug af PowerPoint.

- *Indeholder præsentationen kun ord? Vis nogle billeder!*
- *Indeholder præsentationen, ord som bliver sagt? Undgå gentagelser!*
- *Indeholder præsentationen ting, som ikke bliver forklaret? Fjern det*
- *Er der lang tid med kun én slide? Brug små skridt!*
- *Er der for mange informationer på præsentationen? Gør det enkelt!*

Jens Bruun Kofoed ansat på Fjellhaug

→ | DBI kan hente inspiration fra en skole, der har mission på dagsordenen.

Fra august og to år frem er Jens Bruun Kofoed ansat i en 20 procent stilling på Fjellhaug Misjonshøgskole (FM) i Oslo. I foråret havde han en gæsteforelæsning på skolen, og da de på FM mangler en lærer i Gammel Testamente på deres teologiske masteruddannelse, tilbød de Jens en ansættelse. Til alt held for DBI er det kun en deltidstilling, Jens er gået ind i, så han er stadig ansat på DBI – i en 90 procent stilling.

God aftale for alle

Om den nye udfordring siger Jens Bruun Kofoed: "I forbindelse med mine videre kvalifikationer er det

en fordel at få undervisnings erfaring fra udlandet. Samtidig bliver det spændende at skulle undervise på en uddannelsesinstitution, der er så tæt forbundet med det tværkulturelle missionsarbejde i Norsk Luthersk Missionsamband, at det helt sikkert kommer til at give en masse inspiration til vores egen TKM-uddannelse på DBI." Jens' undervisning på Fjellhaug vil blive samlet i to gange én uge pr. semester, og alle parter er glade for aftalen. Set fra DBIs side er det en fordel, når lærerne har god kontakt til andre teologiske skoler. Det giver ny inspiration både til DBI og til lærerne selv.

Lektor Jens Bruun Kofoed skal de næste 2 år undervise på Fjellhaug Missionshøgskole i Oslo ved siden af jobbet på DBI.

DBIposten

Redaktion

Landssekr. Kurt Dalsgaard, ansv.
Rejselekr. Steen Eskildsen, red.sekr.
Stud.teol. Peter Rahbek
Stud.teol. Thomas Olofson
Stud. teol. Søren Dalsgaard
Stud. teol. Morten Koch Møller

Indlæg sendes til dbi-posten@dbi.edu
DBIposten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen
Tryk Morsø Folkeblad
ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1.
1360 København K

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Fax: 33136989
Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
www.tkm-uddannelsen.dk
Giro 5 21 59 00
Studentertelefon: 33138040

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Landssekreter Kurt Dalsgaard
Studiekoordinator Nicolai Techow

OPLEV ISRAEL
- Bibelens land
Israel på egen hånd
Flybillet fra kr. 3.538,- inkl. skat.
Forhør om overnatning & billeje.
Kibbutz/plejehjem
Unge mellem 18 og 32.
Grupper
Rundrejser i Israel m. dansktalende guide. Vi arrangerer gerne en tur for DIN menighed.

REJSE FELIX
www.felixrejser.dk
7592 2022 - fxr@felixrejser.dk

DOWNLOAD 'DET GODE PROGRAM'

Så kan du automatisk støtte DBI, når du handler i godt 300 e-butikker gennem engodsag.

Se på www.engodsag.dk hvordan du gør.

Ægte(fælles)skab

Ti teser om kirkens opgave

Børge Haahr Andersen

En anderledes ægteskabsbog, befriende rensat for selvhjælpsstrategier og pladderromantik.

Børge Haahr Andersen peger på en række konkrete områder, hvor der er behov for, at kirken træder i karakter og viser ægte omsorg.

121 sider – kr. 148,-

Køb bøgerne i din boghandel eller direkte hos LogosMedia

Med korset i fokus

Mål og motiver i liv og tjeneste

D.A. Carson

Korset er kristendommens hjerte. Derfra banker livet ud i alle afkroge af vores tilværelse. Carson giver et forfriskende indblik i udvalgte kapitler fra 1 Kor. I dag kæmper mange strømninger om vores opmærksomhed; bogen hjælper til at fastholde korset i fokus.

139 sider – kr. 178,-

Telefon 4820 7690
logosmedia@dlim.dk
www.logosmedia.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Ny bachelor-uddannelse på DBI

Fra sommeren 2007 kan man på Dansk Bibel-Institut i København tage en bachelorgrad i tværkulturel teologi. Den kan suppleres med kandidatstudiet på Det Teologiske Fakultet eller andre kandidatstudier.

Uddannelsen er gearret til fremtidens multikulturelle samfund og sigter mod et arbejde som sognepræst, missionær, bibelskolelærer, evangelist, sognemedhjælper og lignende. Læs mere på www.dbi.edu

Kvindelige præster – endnu engang!

aktuel kommentar

Af lektor, dr.theol. Finn Aa. Rønne

Så har det igen været oppe til debat i medierne, spørgsmålet om kvindelige præster. Det har ikke så meget drejet sig om argumenter for eller imod, at kvinder er præster – så det gemmer vi til en anden gang – men mere spørgsmålet, om man som ansat i Folkekirken har lov til at være imod ordningen med kvindelige præster, sådan at der også kan være overensstemmelse mellem ens holdninger og ens handlinger. Det skal man ikke kunne mere, lyder det fra mange sider. For det er fundamentalisme! Men er det udtryk for en fundamentalistisk tankegang og praksis? Nej!

At man siger nej til ordningen med kvindelige præster grunder sig ikke nødvendigvis på en fundamentalistisk læsning af Bibelen, hvor man uden mellemregninger overfører Paulus' tale om, at kvinder skal tie stille i menighederne, til vore dages kirke. Det drejer sig ofte om et standpunkt, man er kommet frem til gennem et seriøst fortolkningsarbejde med Ny Testamente som helhed, hvor man også har taget med i betragtning, at det er skrevet af mennesker i en helt anden kultur og historisk situation. Der er heller ikke tale om, at man på fundamentalistisk vis ønsker, at Bibelens forskrifter også skal gælde for samfun-

det. At nogle kan komme med den beskyldning, hænger vel sammen med, at de regner Folkekirken for en statsinstitution og ikke en kirke. I den aktuelle debat er der derimod mange, som ønsker at presse synspunkter, som deles af et flertal i samfundet – som de f.eks. kommer til udtryk i ligestillingsloven – ned over hovedet på trossamfund eller grupper inden for forskellige trossamfund, selvom synspunkterne strider imod deres religiøst begrundede holdninger og praksis. Her skal der ikke være religionsfrihed, som det direkte blev sagt af en politiker i TV2's nyhedsudsendelse.

Heldigvis stod kirkeminister Bertel Haarder i udsendelsen fast på religionsfriheden, og heldigvis tager ligestillingsloven også hensyn til, at vi har religionsfrihed i Danmark, således at de præster, som er imod ordningen med kvindelige præster og i nogle tilfælde også lader det komme til udtryk i handling, ikke bryder loven.

Og erfaringerne viser da også, at forskellige holdninger til dette spørgsmål ikke behøver give problemer i hverdagen, når man blot giver hinanden frihed til at have og give udtryk for sine holdninger og er indstillet på at få arbejdet i sognet til at fungere.

Maskinel magasinpost
42472

Afsender
Glumsø Portoservice ApS
Fabriksvej 6
9490 Pandrup

månedens citat

Alle prædikanter har brug
for en god dogmatik.

Karl Barth